



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 16. února 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Cihláře a přísedících Ing. Hany Routové a Jaromíra Šnajdra
t a k t o :

Obžalovaný

D. W. J. R.

nar. xxx v obci xxx (Polsko), národnost polská, státní příslušnost Španělské království, t. č. bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

společně s již odsouzenými R. A., nar. xxx, R. B., nar. xxx, V.V. D., nar. xxx, V. H., nar. xxx a K. S., nar. xxx v době od 4.1.2010 do 23.2.2010 připravili a uskutečnili dovoz neznačených padělků cigaret značky Marlboro z Portugalska na území České republiky za účelem jejich následné distribuce v úmyslu se obohatit nepřiznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a daně z přidané hodnoty, ačkoli byli nejméně srozuměni s tím, že tento "protiprávní"

dovoz vybraných výrobků, distribuce a následný prodej je nepovolený, porušuje daňové zákony, když nebyly objednány a použity tabákové nálepky (přičemž objednávka tabákových nálepek plní funkci daňového přiznání dle zákona o spotřebních daních), a tedy nebyla vyměřena a zaplacená spotřební daň z tabákových výrobků a následně ani daň z přidané hodnoty, přičemž ve velkém rozsahu dovezli, přechovávali a nabízeli výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, a to tak, že obžalovaný D. W. J. R. na přesně nezjištěném místě, pravděpodobně ve Španělsku, nejméně od začátku ledna 2010 připravoval a pak zorganizoval společně s již odsouzenými K. S. a V.V. D. fyzický dovoz a následnou distribuci neznačených padělků cigaret, kdy předtím na schůzce s V.V. D. v Portugalsku dne 27.1.2010, zprostředkované telefonicky K. S., předal odsouzenému V.V. D. vzorky padělků cigaret s cílem tyto nabízet potenciálním vietnamským odběratelům, přičemž následně došlo ve dnech 17.2.2010 - 20.2.2010 ke zrealizování předem dohodnutého nelegálního obchodu dovozem neznačených padělků značky Marlboro z Portugalska do České republiky, které byly dne 23.2.2010 v počtu 1.950.000 ks zajištěny Celním ředitelstvím Praha ve vozidle tov. zn. MAN RZ XXX provozovatele spol. L+K, spol. s r.o., IČ 645 82 175 se sídlem Štěrboholská 1434/102a, Praha 15, v pronajatých prostorách spol. L+K, spol. s r. o. v areálu č. 999, Praha 10, ul. U Továren, čímž úmyslným společným jednáním způsobili obžalovaný D. W. J. R., společně s odsouzeným K. S., V. H., R. A. a R. B českému státu celkovou škodu na spotřební dani z tabákových výrobků a na dani z přidané hodnoty ve výši 5.657.925,-Kč a zároveň nabídli a dovezli výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, přičemž se takového činu dopustili ve velkém rozsahu,

t e d y : jednak ve větším rozsahu zkrátil daň a čin spáchal ve velkém rozsahu, jednak nabídl, zprostředkoval a dovezl výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému a činu se dopustil ve velkém rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a trestný čin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku spáchané formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let, jehož výkon se podle §

81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 ti (pěti) let.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená spol. FILIP MORRIS PRODUCTS S. A. Quai Jeanverenaud 3, 2000 Neuchâtel, Švýcarsko odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal ke zdejšímu soudu dne 28.4.2017 obžalobu na D. W. J. R., nar. xxx pro jednání právně kvalifikované jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a trestný čin a trestný čin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku spáchané formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení Městský soud v Praze zjistil následující skutkový děj:

Obžalovaný D. W. J. R. je dlouholetým známým a přítelem nyní již odsouzeného K. S., nar. xxx, který podnikal jako přepravce v oblasti mezinárodní přepravy, když obžalovaný mu navíc pomáhal jako tlumočnick. Obžalovaný byl rovněž známým pana R. S., který také podnikal v oblasti mezinárodní přepravy, a kterému rovněž pomáhal jako tlumočnick. Pan R. S., který je v současné době již po smrti, podnikal v oblasti dovozu zboží podléhající zvláštním daním, jako je alkohol a cigarety. R. S. tak měl možnost dovážet cigarety z Portugalska do Španělska, kde měl svoje sklady, K. S. měl možnost zprostředkovat dovoz padělaných cigaret co České republiky a následně je v České republice uskladnit, přičemž obžalovaný oba propojil a trestnou činnost tak i za pomoci svého tlumočení zprostředkoval a umožnil.

V obchodních aktivitách figurovaly další, dnes již odsouzené osoby, a to V.V. D., nar. xxx, který zastupoval klienta v Praze, který měl k dispozici daňový sklad, dále R. A., nar. xxx, který realizoval vlastní dovoz padělaných cigaret jako řidič, R. B, nar. xxx, a V. H., nar. xxx, který kontaktoval řidiče R. A. .

Tato skupina osob v době od 4.1.2010 do 23.2.2010 připravili a uskutečnili dovoz neznačených padělků cigaret značky Marlboro z Portugalska na území České republiky. Účelem dovozu tohoto zboží byla jeho následná distribuce spojená s nepřiznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a daně z přidané hodnoty. Všichni zúčastnění byli přítom nejmeně srozumění s tím, že tento dovoz, distribuce a následný prodej je nepovolený a protiprávní, když porušuje daňové zákony. Na dovezené cigarety totiž nebyly objednány a použity tabákové nálepky, jejichž objednání a nalepení plní funkci daňového přiznání dle zákona o spotřebních

daních. Z dovezeného zboží tedy nebyla vyměřena a zaplacená spotřební daň z tabákových výrobků a následně ani daň z přidané hodnoty. Navíc dovezené výrobky byly neoprávněně označené ochrannou známkou, ke které přísluší výhradní právo oficiálnímu distributorovi v České republice společnosti Philips Moris.

Samotnému dovozu předcházelo poskytnutí vzorků cigaret ze skladu pana R. S. K. S. a V.V. D., a to v množství cca poloviny kartonu cigaret. Poskytnutí těchto vzorků zprostředkoval právě obžalovaný. Účelem poskytnutí vzorků cigaret bylo vyzkoušení si zboží, které bylo následně do České republiky dovezeno.

Obžalovaný D. W. J. R. na přesně nezjištěném místě, pravděpodobně ve Španělsku, nejméně od začátku ledna 2010 připravoval a pak zorganizoval společně s již odsouzenými K. S. a V.V. D. fyzický dovoz a následnou distribuci neznačených padělků cigaret. Této akci předcházela schůzka obžalovaného s V.V. D. v Portugalsku dne 27.1.2010, přičemž tato schůzka byla zprostředkovaná telefonicky K. S., a došlo na ní k předání odsouzenému V.V. D. vzorky padělků cigaret s cílem tyto nabízet potenciálním odběratelům.

Ve dnech 17.2.2010 - 20.2.2010 došlo ke zrealizování předem dohodnutého nelegálního obchodu, když byly z Portugalska do území České republiky dovezeny neznačené padělky cigaret značky Marlboro. Tyto padělky byly dne 23.2.2010 v počtu 1.950.000 ks zajištěny Celním ředitelstvím Praha ve vozidle tov. zn. MAN RZ XXX provozovatele spol. L+K, spol. s r.o., IČ 645 82 175 se sídlem Štěrboholská 1434/102a, Praha 15, v pronajatých prostorách spol. L+K, spol. s r. o. v areálu č. 999, Praha 10, ul. U Továren.

R. A. a V. H. byli odsouzeni rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29.11.2013, sp.zn. 3To 89/2012, ohledně odvolání K. S. a V.V. D.a bylo rozhodnuto rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23.3.2015, sp.zn. 3To 141/2013, a R. B byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze dne 23.9.2015, sp.zn. 10 T 1/2012, přičemž všichni byli uznáni vinnými ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné platby a trestného činu porušení práv k ochranné známce a jiným označením.

Obžalovaný byl aktivním účastníkem plánování dovozu pašovaných cigaret, když byl s odsouzeným K. S. v pravidelném kontaktu, přičemž obsah a povaha jejich telefonických hovorů svědčí o skutečnost, že si byl obžalovaný vědom nelegálnosti celého plánu, svým úmyslným jednáním tak společně se zmíněnými odsouzenými obžalovaný způsobil českému státu celkovou škodu na spotřební dani z tabákových výrobků a na dani z přidané hodnoty ve výši 5.657.925,-Kč a zároveň nabídli a dovezli výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, přičemž se takového činu dopustili ve velkém rozsahu.

Obžalovaný v přípravném řízení ve své výpovědi učiněné formou právní pomoci uvedl, že odsouzeného K. S. zná asi 20 let, a že vždy měli přátelský vztah, přičemž mu obžalovaný občas vypomáhal jako tlumočník a zprostředkoval mu kontakt se španělskou firmou provozující

dopravu v Alicante. Role K. S. měla být role přepravce. Obžalovaný dále uvedl, že se znal s dnes již zesnulým R. S., který se věnoval dovozu zboží, jako je alkohol a cigarety a rovněž potvrdil, že zná osobu V.V. D., který měl zastupovat klienta v Praze. V průběhu konání hlavního líčení konaného dne 15.2.2018 obžalovaný upřesnil, že jeho vztah k odsouzenému K. S. je velmi citový, až rodinného charakteru, kdy je kmotrem jeho dcery. Dále uvedl, že vždy vystupoval pouze jako tlumočník a nijak se na projednávané transakci neobohatil a nezapojoval se do ní. Uvedl, že nic nekupoval, neprodával ani nepřevážel a vystupoval pouze jako tlumočník pana R. S.. Obžalovaný poukázal na rozsudek španělského soudu, ze kterého dle jeho výkladu vyplývá, že byl osvobozen. Obžalovaný uvedl, že měl za to, že se jedná o vývoz zboží z Portugalska a dovoz do České republiky, tedy že se jedná pouze o dovoz a vývoz mezi dvěma celními sklady, tzv. paralelní dovoz. Obžalovaný navíc uvedl, že osoba asijského původu ho ubezpečila, že po dovozu zboží do České republiky, uvede zboží do oběhu a později uhradí veškeré daně.

Obžalovaný uvedl, že tlumočil především pro R. S.u, K. S... Svobodu a pro muže asijského původu, pravděpodobně tedy pro pana V.V. D.. K osobě K. S. obžalovaný upřesnil, že ten nepřijel do Španělska pouze za účelem distribuce cigaret, ale přišel projednávat i další věci, jako otevření restaurací či nákup nemovitostí. Ohledně vlastnictví k předmětným cigaretám obžalovaný uvedl, že jím měl být údajně R. S., nicméně tuto skutečnost si nikdy neověřoval, jen mu byla sdělena právě R. S.. Obžalovaný se vyjádřil k otázce vzorků cigaret, které měl k dispozici, když uvedl, že měl u sebe doma nějaké vzorky, které byly s cigaretami R. S. podobné, nicméně R. S. následně navrhnul, aby si zájemce jel zkontrolovat kvalitu zboží (cigaret) přímo do jeho skladů v Portugalsku. Osoba, která do Portugalska jela, byl právě asiát, pravděpodobně tedy V.V. D.. Obžalovaný uvedl, že cigarety, které byly dovezeny z Portugalska, vůbec neviděl, a ani neviděl žádné průvodní doklady k cigaretám. Obžalovaný zdůraznil, že vůbec nevěděl, že se jedná o padělky, když si myslel, že vzorky ještě nemusí být opatřeny příslušnými kolky. Obžalovaný uvedl, že se s R. A., tedy řidičem, nikdy osobně nesetkal, jelikož dopravu zařizoval K. S.. Samotný obžalovaný dle svého vyjádření nebyl na nákupech ani prodeji cigaret jakkoli zainteresován a neměl z toho žádný finanční prospěch, jelikož byl placen pouze za tlumočení. Obžalovaný potvrdil, že jej po zabavení nákladů cigaret celním úřadem dne 23.2.2010 o této skutečnosti telefonicky informoval K. S., nicméně popírá, že by si byl vědom jakékoli nezákonnosti svého jednání. Ohledně nestandardní podoby telefonické komunikace mezi obžalovaným a odsouzeným K. S. obžalovaný uvedl, že hovořili zastřeně a bez uvedení jakýchkoli detailů akce, protože měli obavu z konkurenčního boje společnosti Phillip Morris. Obžalovaný uvedl, že velmi často v průběhu jeho telefonických hovorů s odsouzeným K. S., vedle něj byl R. S., když obžalovaný musel stranám simultánně překládat. K osobě R. S. obžalovaný uvedl, že jej znal od roku 1994, a to jako makléře a zprostředkovatele mezi různými celními sklady v Evropě a jako dovozce zboží z Holandska., přičemž jejich vztah byl vždy založen na to, že pro něj tlumočil. Ohledně celního skladu v Portu obžalovaný uvedl, že dle informací poskytnutých od R. S. pochopil, že zboží umístěno ve skladu v Portu pocházelo z území mimo Evropu, nicméně že splňuje všechny zákonné podmínky.

Svědék K. S. v hlavním líčení konaném dne 15.2.2018 vypověděl, že obžalovaného zná a není pro něj v postavení osoby blízké, přičemž si obsah jejich společného jednání z roku 2010 ohledně dovozu cigaret už moc nepamatuje, nicméně vyjadřuje přesvědčení, že

s obžalovaným podnikal legální obchodní činnost, která s krácením daní z cigaret neměla nic společného. Vypověděl, že si nepamatuje okolnosti dovozu cigaret co České republiky, a to ani to, zda poskytl nějaké vzorky pro nákupčí apod. Svědek se vyjádřil tak, že dělal pouze logistiku, jako dopravu a skladování, když obžalovaný pro něj pouze tlumočil. Svědek ještě k předmětným cigaretám uvedl, že je viděl až ve skladu, tedy po jejich zajištění celní správou.

Svědék R. A. v hlavním líčení konaném dne 15.2.2018 vypověděl, že obžalovaný pro něj není osobou blízkou. Na dovoz cigaret z roku 2010 si pamatuje dle svého vyjádření pouze matně, přičemž si jej jako řidiče objednal odsouzený V. H.. Svědek uvedl, že nevěděl, co to je za cigarety, nedostal k tomu žádné průvodky, a ani nevěděl, že předmětné zboží není přihlášeno k celnímu odběru. Předmětné zboží bylo zabaleno, nebylo vidět, co tam je, jen, že to jsou cigarety, svědek tedy uvádí, že nevěděl, že by šlo o falšované cigarety. Svědek uvedl, že je běžné, že ke zboží občas nedostane potřebné doklady, ty si pak vypíše sám, jako např. přepraví list CMR, tam napíše odesílatele, příjemce, obsah dovozu, váhu, počet, a pokud následně zavolá přepravní firma, že je třeba tyto papíry zahodit a napsat si jiné, protože po cestě k prodeji přepravovaného zboží, tak je dle potřeby upraví. Uvedl, že cigarety naložil v Portugalsku, když jej k místu určení naváděla jemu neznámá osoba, obžalovaného však s touto osobou neztotožnil. Ohledně přeskládání nákladu svědek uvedl, že kromě cigaret měl naložené olivy a přeskládání celého nákladu tak nevyloučil, vzhledem k možné potřebě přednostního vyložení oliv.

Svědék R. B.(výpověď byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu se souhlasem stran přečtena, obžalovaný měl možnost se k ní v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit) vypověděl, že se do odposlechů spojených s dovozem cigaret do České republiky dostat proto, že obchodoval s fotbalisty. Jméno obžalovaného je mu povědomé, nicméně pouze z řízení u soudu, není si vědom, že by jej někdy osobně viděl.

Svědék V. H. (výpověď byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu se souhlasem stran přečtena, obžalovaný měl možnost se k ní v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit) vypověděl, že o celé akci ví pouze to, že zprostředkoval svému známému práci a do odposlechů se dostal jen díky telefonickému hovoru tohoto svého známého. K osobě obžalovaného uvedl, že jej vůbec nezná.

Svědčkovi V.V. D. se soudu nepodařilo řádně doručit předvolání k hlavnímu líčení, svědek se nedostavil k hlavnímu líčení konaného dne 15.2.2018 a nebyl slyšen ani v přípravném řízení, bylo tak od jeho vyloučení upuštěno.

V průběhu hlavního líčení byly stranám rovněž předloženy podle § 213 odst. 1 tr. řádu tyto listinné důkazy: Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.6.2012 sp.zn. 10T 1/2012 na č.l. 602 a násl. spisu, Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29.11.2013 sp.zn. 3To 89/2012 na č.l. 614 a násl. spisu, Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20.3.2015 sp.zn. 3 To 141/2013 na č.l. 634 a násl. spisu, Výpis z rejstříku trestů obžalovaného na č.l. 645 spisu, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 24.11.2009, sp.zn. 1 Nt 1099/2009 na č.l. 6, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 12. 1. 2010, sp.zn. 1 Nt 1904/2010 na č.l. 12, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 14.1.2010, sp.zn. 1 Nt 1906/2010 na č.l.18, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 21.1.2010, sp.zn. 1Nt 1908/2010 na č.l. 28,

Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 26.1.2010, sp.zn. 1 Nt 1912/2010 na č.l. 34, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 18.2.2010, sp.zn. 1 Nt 1918/2010 na č.l. 40, Opatření MSZ k povolení sledování osoba ze dne 18.2.2010, sp.zn. 1 KZN 355/2008 na č.l. 44, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 19.2.2010, sp. zn. 1 Nt 1919/2010, na č.l. 50, Opatření MSZ o povolení sledování nákladního automobilu zn. MAN bílé barvy sp.zn. 1 KZN 355/2008, č.l. 55, Opatření MSZ o povolení sledování osoby D. V.V., nar. xxx, sp.zn. 1 KZN 355/2008, č.l. 57, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 11.3.2010, sp.zn. 1 Nt 1930/2010, č.l. 63, Příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu ze dne 18.5.2010, sp.zn. 1 Nt 1966/2010, č.l. 71, Protokol o sledování osoba a věci ze dne 5.11.2010, č.j. 36529/2010-900000-324/2 na č.l. 74 a násl., Protokol o sledování osob a věci ze dne 12. l. 2011, č.j. 1686/2011-900000-324/2 na č.l. 81 a násl. Obžalovaný měl možnost se k nim v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit.

V průběhu hlavního líčení byly stranám rovněž předloženy podle § 213 odst. 1 tr. řádu audiozáznamy:

BAVANA_35_PG_100107_174015_03_40PG.mp3(č. l. 344),
BAVANA_35_PG_100111_122117_02_40PG.mp3 (č. l. 344)
BAVANA_35_PG_100119_182834_15_40PG.mp3 (č. l. 345)
BAVANA_35_PG_100121_180500_16_40PG.mp3 (č. l. 345)
BAVANA_35_PG_100122_155559_17_40PN.mp3 (č. l. 347)
BAVANA_35_PG_100122_184703_01_40PG.mp3 (č. l. 349)
BAVANA_47_PG_100125_112627_26_10BM.mp3 (č.l. 352)
BAVANA_35_PG_100126_173 415_02_40PG.mp3 (č.l. 355)
BAVANA_35_PG_100126_184129_24_40PG.mp3 (č. l. 356)
BAVANA_35_PG_100126_190125_12_40PG.mp3 (č. l. 356)
BAVANA_35_PG_100126_201215_21_40PG.mp3 (č. l. 358)
BAVANA_35_PG_100127_091455_11_40PG.mp3 (č. l. 359)
BAVANA_35_PG_100127_113032_05_40PG.mp3 (č. l. 360)
BAVANA_35_PG_100127_162232_24_40PG.mp3 (č. l. 361)
BAVANA_35_PG_100128_133329_25_40PG.mp3 (č. l. 363)
BAVANA_35_PG_100128_190125_19_40PG.mp3 (č. l. 367)
BAVANA_35_PG_100129_104024_12_40PG.mp3 (č. l. 369)
BAVANA_35_PG_100201_134907_06_40PG.mp3 (č. l. 380)
BAVANA_49_PG_100 201_ 153651_15_10BM.mp3 (č.l. 381)
BAVANA_49_PG_100201_155539_26_10BM.mp3 (č. l. 384)
BAVANA_49_PG_100201_164419_11_10BM,MP3 (č. l. 385)
BAVANA_35_PG_100223_154200_22_40PG.mp3 (č. l. 441)
BAVANA_35_PG_100201_165427_14_40PG.mp3 (č. l. 385)
BAVANA_35_PG_100202_200993_14_40PG.mp3 (č. l. 396)
BAVANA_35_PG_100203_161100_04_40PG.mp3 (č. l. 398)
BAVANA_35_PG_100209_085939_18_40PG.mp3 (č. l. 409)
BAVANA_57_PG_100219_172847_03_40PG.mp3 (č. l. 427)

BAVANA_35_PG_100222_091331_12_40PG.mp3 (č. l. 440)
BAVANA_35_PG_100223_084904_03_40PG.mp3 (č. l. 441)
BAVANA_35_PG_100223_154722_09_40PG.mp3 (č. l. 442)

Obžalovaný měl možnost se k audiozáznamům v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit. Procesní strany nežádali spuštění audiozáznamů.

K obsahu audiozáznamu BAVANA 35 PG 100107 174015 03 40PG.mp3 (č. l. 344) obžalovaný v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu uvedl, že v něm je zachycen, jak hovoří o vzorcích, které mu přebývají od předchozí dodávky od R. S., když se nejednalo o reprezentativní vzorky zboží, které byly ve skladu v Portugalsku. Detaily si však již nepamatuje. K obsahu audiozáznamu BAVANA 35 PG 100111 122117 02 40PG.mp3 (č. l. 344) obžalovaný v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu uvedl, že pokud hovoří o katalozích, mluví o vzorku tabákového výrobku. K obsahu audiozáznamů BAVANA 35 PG 100119 182834 15 40PG.mp3 (č. l. 345) obžalovaný zdůraznil, že se vše odehrálo v r. 2010, že si detaily právě s ohledem na časový odstup nepamatuje. K obsahu audiozáznamu BAVANA 47 PG 100125 112627 26 10BM.mp3 (č.l. 352) obžalovaný uvedl, že zde rozebírají možnost nechání části zboží ve skladu ve Francii či Německu. K obsahu audiozáznamu BAVANA_35_PG_100126_201215_21_40PG.mp3 (č. l. 358) obžalovaný uvedl, že R. S. se jakožto zprostředkovatel celého obchodu obával, že by mohl být vyloučen z transakce a tak na obžalovaného v tomto směru vyvíjel určitý nátlak. K obsahu audiozáznamu BAVANA_35_PG_100223_084904_03_40PG.mp3 (č. l. 441) obžalovaný uvedl, že kromě tlumočení má stavební firmu, ve které sám fyzicky pracuje a tato skutečnost dle názoru obžalovaného vyvrací variantu skutkového děje, že pokud by měl z nelegálních transakcí finanční prospěch, těžko by musel vykonávat další výdělečné činnosti. K obsahu audiozáznamu BAVANA_35_PG_100223_154200_22_40PG.mp3 (č. l. 441) obžalovaný podle § 214 trestního řádu uvedl, že nejdříve byl tím konsternován, nicméně následně si vzpomněl si na to, co mu předtím říkal R. Sorrola o paralelním dovozu, tak si řekl, že v tomto směru mohlo dojít k nesrovnalostem nebo přestupkům.

V průběhu hlavního líčení byly stranám rovněž předloženy podle § 213 odst. 1 tr. řádu tyto listinné důkazy: _protokol o ohledání dopravního prostředku vozidlo MAN, RZ XXX vč. fotodokumentace na č. l. 523-532, _protokol o vydání věci na č. l. 533, _úřední záznam Celního ředitelství Praha o předběžném výpočtu povinných plateb na č. l. 534-535, _odborné vyjádření spol. Philips Moris na č. l. 540-541, _souhrn údajů z evidence o mýtném k nákladnímu vozidlu na č. l. 553-559, _ÚZ Celního ředitelství Praha z 28. 1. 2010 na č. l. 560. Obžalovaný měl možnost se k nim v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit.

Ke stanovení výše, ve které došlo ke zkrácení spotřební daně z přidané hodnoty v projednávaném případě, byl postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu se za souhlasu procesních stran v průběhu hlavního líčení čten Znalecký posudek z oboru ekonomika vypracovaný JUDr. Ing. Richardem Švejdu na č. l. 562-574. Obžalovaný měl možnost se

k němu v souladu s ustanovením § 214 tr. řádu vyjádřit. Ze znaleckého posudku vyplývá, že celková výše zkrácených povinných plateb činí 5.657.925,-Kč.

K osobním poměrům a osobnostnímu profilu obžalovaného bylo obhájcem obžalovaného do spisu založeno potvrzení státního ústavu práce ze Španělska o tom, že se obžalovaný nachází v databázi úřadu a je veden jako osoba pobírající dávky v nezaměstnanosti. Rovněž vložil listinu místního úřadu práce v oblasti Valencie, která potvrzuje registraci obžalovaného na úřadu, přičemž dokládá nutnost opakování této registrace. Obžalovaný ke svým osobním poměrům uvedl, že je téměř tři roky v evidenci úřadu práce, přičemž pobírá dávky na podporu v nezaměstnanosti. Důvodem je jeho zdravotní stav, léčí se kvůli vegetativní neuróze, a to antidepresivy. V důsledku užívání antidepresiv se zhoršila funkce jeho jater a trpí rovněž trombózou.

Senát zdejšího soudu všechny provedené důkazy zhodnotil v souladu s platnou právní úpravou zejména v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, přičemž všechny důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a na základě nich si vytvořil patřičný skutkový základ pro své následující rozhodnutí. V hlavním líčení konaném dne 15.2.2018 a 16.2.2018 byly provedeny ty důkazy, které byly nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. K osobním poměrům a osobnostnímu profilu obžalovaného bylo navíc v průběhu hlavního líčení založeno potvrzení od úřadu práce ze Španělska a obžalovaný byl v tomto směru rovněž vyslechnut. Zdejší soud se stejnou pečlivostí objasňoval okolnosti svědčící proti obžalovanému, jakož i okolnosti svědčící v jeho prospěch a shromážděné důkazy byly následně hodnoceny podle vnitřního přesvědčení zdejšího soudu založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu. Objektivní zhodnocení všech provedených důkazů vyústilo ve výroky o vině obžalovaného.

Zdejší soud získal dostatečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině obžalovaného po logickém zhodnocení před ním provedených důkazů v hlavním líčení, když vnitřní přesvědčení zdejšího soudu je přitom založeno jednak na bezprostředních dojmech získaných z vystupování obžalovaného a svědků v hlavním líčení a především na obsahu audiozáznamů z provedených odposlechů telekomunikačního provozu a protokolů o sledování osob a věcí. Stejně tak byl zhodnocen závěr znaleckého posudku z oboru ekonomika, jakož i skutečnosti zjištěné a vyplývající z dalších shromážděných a provedených listinných důkazů. Základem pro skutková zjištění byla pro zdejší soud ta nesporná skutečnost, že na území České republiky bylo dne 23.2.2010 v prostorách areálu č. 999, Praha 10, ulice U Továren, které měla pronajatá společnost L+K, spol. s r. o., IČ 645 82 175 se sídlem Štěrboholská 1434/102a, Praha 15, ve vozidle tov. zn. MAN RZ XXX, které provozovala tatáž společnost, nalezeno a následně Celním ředitelstvím Praha zajištěno 1.950.000 ks neznačených padělků cigaret značky Marlboro. Tyto cigarety byly do České republiky dopraveny z Portugalska.

Obsah audiozáznamů z provedených odposlechů telekomunikačního provozu telefonů obžalovaného a odsouzeného K. S. propojují osobu obžalovaného s činnostmi, jejichž výsledkem byl právě dovoz zajištěných padělků cigaret.

Obsah audiozáznamů z provedených odposlechů vyplývá, konkrétně ze záznamu ze dne 7.1.2010 BAVANA_35_PG_100107_174015_03_40PG.mp3, a ze záznamu ze dne 26.1.2010 BAVANA_35_PG_100126_184129_24_40PG.mp3 že to byl právě obžalovaný, který poskytl odsouzenému K. S.. příslušné vzorky cigaret, přičemž soud neuvěřil vysvětlení obžalovaného, že se nejednalo o reprezentativní vzorky zboží ze skladu R. S.. Obsah zmíněných audiozáznamů dokládá srozumění zúčastněných o tom, že předmětné vzorky nejsou výrobky společnosti Phillip Morris, ale že jde o padělané zboží.

Obžalovaný popírá jakoukoli svoji vinnu a svoji výpověď v hlavním líčení postavil na zmateném vysvětlování svoji spolupráce s odsouzeným K. S. a zesnulým R. S.o. Nálezací soud neuvěřil výpovědi obžalovaného, že se na aktivitách odsouzeného K. S. podílel pouze jako tlumočník, když je ze záznamů hovorů evidentní, že sám byl aktivní při plánování a organizování, rozhodně nezastával pouze pasivní funkci tlumočnicka. Ze záznamů hovorů je naopak jasné, že měl mít podíl na zisku plynoucí z nelegálních aktivit a o tom, že se jednalo svoji podstatou o aktivity nelegální, byl minimálně srozuměn. Dle názoru soudu z provedených důkazů vyplývá, že odsouzený měl na celé akci nelegálního dovozu cigaret do České republiky důležitou, byť ne přímo rozhodující úlohu. Z rozhovoru mezi odsouzeným K. S. a obžalovaným je patrné, že si oba byli vědomi nelegálnosti svého jednání, když komunikovali zastřeně a obsahem byly z velké části pouze organizační věci s odkazem na jinou formu nesledované vzájemné komunikace heslem „jít na kafe“. Zdejší soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že R. S. zakázal komunikovat po telefonu přímo a otevřeno z ohledem na obavu z konkurenčního boje společnosti Filip Morris. Z audiozáznamů je evidentní dlouhodobá zainteresovanost obžalovaného na dovozu cigaret a jeho zájem na tom, aby se mezi něj a odsouzeného K. S.. a R. S. nedostaly případně žádné další osoby. Podstatou jejich aktivity bylo zorganizování nákupu a dovozu cigaret mezi nákupčím V.V. D. a prodejcem R. S.. Ze záznamů je patrné, že obžalovaný v žádném případě nebyl pouhým tlumočníkem, když se ve všech případech jedná o prosté dvoustranné rozhovory bez jakéhokoli tlumočení, když obžalovaný s odsouzeným K. S. konkrétně řeší, co se bude dovážet, kdy se to bude dovážet, jaké vzorky budou poskytnuty, kdo si pro vzorky přijede apod. Zeskučnosti, že odsouzený S. trval na poskytnutí konkrétní vzorku z dodávky je nadto patrné, že oba dva dobře věděli, že se jedná o padělky a odběratel se chce přesvědčit o jejich kvalitě a případné prodejnosti jako originálů. Je patrné, že pokud by se jednalo o originální výrobky firmy Philip Morris s příslušnými doklady, nebylo by nutné trvat na poskytnutí zcela shodných krabiček cigaret, jako budou v budoucí dodávce. Použité verbální prostředky a tón hlasu v posledním provedeném rozhovoru mezi odsouzeným K. S. a obžalovaným svědčí o tom, že si oba byli vědomi nelegálnosti svého jednání, když odsouzený K. S. byl konsternován ze zásahu pracovníků Celního ředitelství Praha a obžalovaný jej následně upozorňoval na možnost odposlouchávání jejich rozhovoru.

Soud neuvěřil výpovědi svědka K. S., že si ohledně dovozu cigaret už moc nepamatuje, když se jedná o trestnou činnost, za kterou si v současné době odpykává jemu uložený trest odnětí svobody. Výpověď tohoto svědka zdejší soud hodnotí jako nevěrohodnou.

Soud hodnotí jako nevěrohodnou rovněž výpověď svědka R. A., že si nebyl vědom, že se jednalo svoji podstatou o trestnou činnost, tedy že dovoz cigaret nebyl legální. Z obsahu audiozáznamů je evidentní, že si této okolnosti byl vědom, když se celní kontrole cíleně vyhýbal.

V souvislosti s popisem skutku tak, jak je obsažen ve vztahující se obžalobě, a s dalšími listinnými důkazy založenými ve spise, soud nemá důvodu pochybovat o správnosti jím zjištěných skutkových okolností, přičemž tato skutková zjištění vyplývající z provedených důkazů byla následně zdejším soudem podřazena pod uvedený relevantní normativní rámec, tj. pod příslušnou skutkovou podstatu trestného činu.

Z okolnosti, že si obžalovaný byl vědom toho, že cigarety jsou padělky, logicky vyplývá i nutné srozumění s tím, že padělky nelze přihlásit v daňovém řízení a že dovozem cigaret do ČR tak dojde k zkrácení daně, přičemž povědomí o výši daňového úniku je pokryta byť i jen nedbalostním zaviněním (§ 17 trestního zákoníku).

Z dosud provedeného trestního řízení jednoznačně vyplývá závěr, že obžalovaný svým jednáním po všech stránkách z hlediska subjektivní i objektivní naplnil všechna zákonná hlediska skutkových podstat výše uvedeného trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a trestného činu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku spáchané formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když se jako spolupachatel účastnil na jednání, jehož podstatou bylo jednak ve větším rozsahu zkrátit daň a dále rovněž ve velkém rozsahu nabídnout, zprostředkovat a dovést na území České republiky výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo. S ohledem na všechny výše citované skutečnosti, fakta a důkazy byl obžalovaný za spáchání výše specifikovaných trestných činů uznán vinným.

Z hlediska právní kvalifikace dospěl zdejší soud k závěru, že se obžalovaný dopustil trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a trestného činu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, a to formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Jedná o stejnou právní kvalifikaci jednání, jako byla aplikována na skutky dnes již odsouzených R. A., R. B., V.V. D., V. H. a K. S., obžalovaný totiž jednal jako jeden z článků v rámci této organizované skupiny.

Při úvahách o uložení druhu a výše příslušného trestu vzal nalézací soud v potaz zejména skutečnosti a fakta uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku a případné okolnosti polehčující či okolnosti přitěžující. U obžalovaného bylo třeba ukládat trest dle zásad ustanovení § 43 odst.1 tr.

zákoníku, tedy jako trest úhrnný, neboť obžalovaný spáchal několik trestných činů. Dle zmíněného ust. §43 odst.1 tr. zákoníku se ukládaný trest vyměřuje dle sazby nejpřísnějšího ze sbíhajících se trestných činů. Tím je v případě obžalovaného trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se sazbou trestu odnětí svobody na pět až deset let.

Při stanovení konkrétní výše trestu vzal soud v potaz především dobu, která uběhla od spáchání projednávaných trestných činů, (konkrétně osm let), přičemž délku stíhání obžalovaný nijak neprodlužoval ani běh řízení nijak nekomplikoval a s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval. Jako polehčující okolnost soud hodnotí, že obžalovaný doposud nebyl trestně stíhán a vedl řádný život, a to před i po spáchání projednávané trestné činnosti. Soud rovněž přihlédl k okolnosti, že fakticky nedošlo ke vzniku škodlivého následku, když pašované cigarety byly zabaveny ještě ve skladu a nedošlo tak k další jejich distribuci. Soud navíc přihlédl i k té okolnosti, že obžalovaný nebyl hlavní osobou v projednávané kauze, když byl spíše jakýmsi pojítkem mezi českou a španělskou stranou a hlavním organizátorem byl dnes již odsouzený K. S.. Soud považuje za důležité zdůraznit, že pokud by o věci rozhodoval dříve, patrně by obžalované postihl nepodmíněný trest odnětí svobody, nicméně vzhledem k okolnostem případu zdejší soud přistoupil k aplikaci ustanovení § 58 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, tedy k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní zákonnou hranici a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) let, přičemž jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 ti (pěti) let, když je soud toho názoru, že v případě obžalovaného lze dosáhnout účelu trestu včetně hledisek individuální i generální prevence obdobné trestné činnosti podmíněným trestem odnětí svobody.

Při úvahách o druhu a výši příslušného trestu se nalézací soud zabýval i aplikací ustanovení § 39 odst. 7 tr. řádu, dle kterého platí, že pokud pachatel získal nebo snažil-li se získat trestným činem majetkový prospěch, soud k tomu přihlédne při stanovení druhu trestu a jeho výměře; jestliže to nevyklučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestu, který ho postihne na majetku dle § 66 až 72 tr. zákoníku. Obžalovaný je však nemajetný a je registrován na úřadu práce a pobírá dávky v nezaměstnanosti. S ohledem na jeho majetkové poměry se tak uložení trestu postihující majetkovou sféru obžalovaného jeví nalézacímu soudu jako neúčelné.

Ohledně otázky náhrady škody, soud odkázal společnost FILIP MORRIS PRODUCTS S. A. Quai Jeanverenaud 3, 2000 Neuchâtel, Švýcarsko se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, jelikož je toho názoru, že otázka výše škody a vůbec samotného vzniku škody je hypotetického rázu, když k faktickému prodeji pašovaných cigaret, které byly padalkami výrobků společnosti FILIP MORRIS PRODUCTS S. A. po jejich zadržení celním úřadem nedošlo. Soud nezlehčuje zásah do práva k ochranné známce, nicméně posouzení tohoto zásahu z hlediska náhrady případně vzniklé škody přenechává na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem bylo proto rozhodnuto tak, jak je patrné ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů od doručení opisu rozsudku**, a to k Vrchnímu soudu v Praze **prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání musí být** ve lhůtě uvedené shora (nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř.) také **odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.** Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání má odkladný účinek.

V Praze dne 16. února 2018

JUDr. Jaroslav Cihlář v.r.
předseda senátu

za správnost: Mgr. Ondřejka Kocichová